

RENOWACJA ZABYTKOWYCH ORGANÓW W FARZE JELENIOGÓRSKIEJ

Jednym z cennych obiektów barokowych zdobiących wnętrze jeleniogórskiej fary są organy. Ich fundatorem był Jan Konstanty Panek, jeleniogórski proboszcz. Z jego to inicjatywy organy te wykonał sławny niemiecki organmistrz Adam Horacy Casparini (1676 - 1745). Spod jego ręki wyszły instrumenty organowe dla

Wrocław pw. Św. Krzysztofa (1715),
Wołów pw. Św. Wawrzyńca (1716),
Wrocław pw. Św. Elżbiety (1718),
Legnickie Pole (1729-1731),
Wrocław pw. Św. Wojciecha (1737).

Sława A. H. Caspariniego rozchodziła się daleko poza granice Dolnego Śląska. Tego rzutkiego i przedsiębiorczego artystę w pierwszej połowie XVIII stulecia, zaliczano do najwybitniejszych śląsko-lużyckich organmistrzów na całym obszarze niemiecko-lużyckim. Jego osobą był żywo zainteresowany długoletni przeor jasnogórskiego klasztoru Konstanty Moszyński (1670-1738). Jemu to wspomniany przeor zlecił wykonanie trzech instrumentów organowych dla potrzeb klasztoru jasnogórskiego. Casparini wykonał je w roku 1721 i dwa w roku 1725.

Wykonane przez A. H. Caspariniego organy dla jeleniogórskiej fary w roku 1706 były wyposażone w trzy manualy, 79 registrów oraz 72 głosy. O mistrzostwie konstrukcji mógł świadczyć fakt, że przez całe niemal stulecie organy działały bezawaryjnie.

Prace konserwatorskie przy tym instrumencie były prowadzone w latach: 1803, 1819, 1863, 1878, 1906, 1919, 1938, 1990. Prowadzone jesienią tego roku prace renowacyjne mają nie tylko uchronić ten zabytkowy instrument od dalszej dewastacji, ale także mają przyczynić się do uświetnienia liturgii kościelnej przez następne długie lata.

Opr. A. Andrejew

